

BJELOVARSKA TUŽNA ZIMA – »Oprez! Pada snijeg sa krova!«

Autor Maja Geček-Jelić

Ponedjeljak, 03 Veljača 2014 11:34 - Ažurirano Ponedjeljak, 03 Veljača 2014 11:51

Dugo već gledam, nemoć i očaj na licima Bjelovarčana.

Stigla nam je nedavno i prava zima, zabijelila naš grad, kao da je osjetila, da nam treba, malo čarolije, u ova otužna vremena. No nama je ipak, potrebnije čudo.

Dok je snijeg napadao u velikim količinama, postali smo barem u nečemu rekorderi, osim po broju kafića. Rekorderi po količini napadalog snijega. Pa i to je nešto. No, više su se veselila djeca, nego mi odrasli, zbog raznih problema, koje snijeg donosi.

Grad i nakon tjedan dana, nije bio »pošteno« očišćen, niti sam vidjela našeg gradonačelnika, kako obilazi grad, da vidi postojeće stanje, kao što je to bio slučaj, u našoj metropoli. Bandić je meni faca, tko god šta rekao.

Mnogi prilazi i ceste, stajale su neočišćene danima. Ali ispred Gradske uprave, danima je stajao natpis: »Oprez!. Pada snijeg sa krova!«. Da nije tragično, bilo bi smiješno. Dragi moji, Gradsku upravu, zaobilazite u širokom luku, da ne dobijete potres mozga. Toliko o brizi za građane, koji su dali svoj glas.

ZIMA BJELOVARSKE DJECE I MLADIH

I dok mi odrasli krpamo kraj s krajem, dok se borimo za egzistenciju i svakoga dana slušamo o sve većem broju nezaposlenih, razmišljam, što tek čeka našu djecu?

Kakvo im naslijeđe ostavljamo?

Bjelovar je svrstan na 118. mjesto, u zadnjem istraživanju gradova, po životnom standardu, zaposlenosti i kupovnoj moći. Kako stvari stoje, to se još jako dugo vremena, neće promijeniti. Nabolje.

Nije uvijek bilo tako. Sjećam se nekih mnogo boljih vremena, kada je većina radila, standard je bio mnogo bolji, a djeca i mladi, imali su bar ponešto, sadržaja za sebe.

Život u Bjelovaru zaista im sada ne daje, gotovo ništa. Dok u mnogim drugim i i manjim gradovima, djeca i mladi imaju klizališta i zatvorene bazene, kino – mnogi čak i otvoreno u ljetnim mjesecima, klubove mladih i slična poticajna mjesta, naša djeca i mladi su već dugi niz godina, osuđeni na životarenje i raznorazno snalaženje. Pa onda najčešće, to snalaženje, dovede do obližnjeg kafića i boce u ruci.

BJELOVARSKA TUŽNA ZIMA – »Oprez! Pada snijeg sa krova!«

Autor Maja Geček-Jelić

Ponedjeljak, 03 Veljača 2014 11:34 - Ažurirano Ponedjeljak, 03 Veljača 2014 11:51

Svaka čast Bjelovarskom kazalištu, raznim sportskim klubovima, Glazbenoj školi, knjižnici i sličnim mjestima, ali kuda naša »mladost« može izaći, a da to nije, jedna u nizu bjelovarskih »birtija«. ? Oni, koji još nisu u godinama za večernje izlaske, osuđeni su, na jedno veliko ništa.

Gledam svoju kćer i njene prijatelje, one koji su na razmeđu, između djece i mladih. Pubertetske muke, velika očekivanja u školi, velike razlike u životnom standardu, škola, koja je pretrpana brojem sati i preopširnim gradivom, doveli su do toga, da su mnogi »teenageri«, postali zarobljeni u svijetu virtuale, koji im daje iluziju, o nekom, možda ljepšem svijetu. No, on je samo varka.

Mnogi su depresivni, nezainteresirani i bez imalo osjećaja smisla. Koliko su im oni, koji se konstantno pozivaju na »grad po mjeri čovjeka i djece«, pomogli da žive jedan ispunjen i bogat život?

Ili su im, u neku ruku, oduzeli pravo na jedno lijepo, kvalitetno i ispunjeno, djetinjstvo i mladost?

Osjećam da moja djeca, kao i mnoga druga, ne vide ovdje priliku, za neki lijep život. Čak im i predlažem, da kada odrastu, bježe glavom bez obzira. Ovdje zasigurno nema perspektive.

Priča se već dugo o prekomjernom uzimanju alkohola kod mladih, o sve ranijem početku istoga, priča se već dugo o depresiji koja vlada kod mnogih srednjoškolaca, u životnom razdoblju, kada bi zaista trebali živjeti život, punim plućima. Poneki entuzijasti po školama, pokušavaju promijeniti stvari, podići njihovu svijest na jednu drugu i višu razinu, usmjeriti ih u nekom boljem i pozitivnijem pravcu.

ŽELIM ŽIVJETI, A NE PREŽIVLJAVATI

U očekivanju sam bjelovarskog proljeća. Onog kalendarskog, ali i onog, koje će svojim promjenama, donijeti neke bjelovarske revolucije. Promjene, koje nam nužno trebaju.

Ima li još onih Bjelovarčana, koji će svojom hrabrošću, oštrinom, odvažnošću i pozitivno kritičkim stavom, donijeti promjene?

Ili ćemo zaglaviti, u nekoj otužnoj apatiji preživljavanja na aparatima, koji nam se nude kao spas?

Grad u kojem se mnogo govori o pučkoj kuhinji, o socijali i raznim oblicima pomoći. Poput morfija, koji se daje umirućem. Da mu malo ublaži bol.

Grad u kojem se mnogo i previše obećava, troši previše riječi i povremeno daje »hrana za utjehu«.

Grad u kojem se gotovo ništa ili zanemarivo priča o zapošljavanju, nekim novim i kvalitetnim idejama, projektima, o borbi, idejama, odvažnosti. Želimo živjeti, a ne preživljavati.

U kojem se, jako malo, govori o djeci i mladima, o mladima koji trebaju smisao, zainteresiranost, ispunjen i bogat život. Kako ne bi prešli na stranputicu. Stranputicu depresije, besmisla i potpunog gubitka, svog mladog i živog duha.

Grad u kojem je većina, jako »velika« na riječima, ali tako »mala« na djelima. Grad, gdje smo svi mi, pomalo odustali od samih sebe.

Podignimo napokon pogled, osluhnimo bolje, razmislimo malo više i krenimo. Možda nećemo

BJELOVARSKA TUŽNA ZIMA – »Oprez! Pada snijeg sa krova!«

Autor Maja Geček-Jelić

Ponedjeljak, 03 Veljača 2014 11:34 - Ažurirano Ponedjeljak, 03 Veljača 2014 11:51

napraviti revoluciju, o kojoj će se učiti na satovima povijesti, ali će ona možda, biti naša. A mi ćemo biti dio nje.

Ostat će trajno zapisana u nama. I u svakoj ulici ovoga grada.

Pa ćemo tako našoj djeci i unucima, možda moći ispričati nešto hvalevrijedno, nešto što će izazvati divljenje u njihovim očima i osmijeh na njihovom licu.

I ne zaboravite...

Da se pokrene lavina, treba prvo pokrenuti kamenčić.